

EL LLENGUATGE

Allò que cal

25/XI/1976

A cabem de rebre una convocatòria per a la Junta General d'una entitat a la qual pertanyem, en que se'ns indica que per a poder-hi participar «serà precis que l'assistent justifiqui la seva personalitat». I cal convenir que sobta de trobar en un text ben escrit, que ha estat, sens dubte, sotmès a una bona revisió, una forma gramatical tan reiteradament combatuda com la locució «ésser precis» per a l'expressió de l'anomenat sentit o temps d'obligació. Per a expressar l'acció del verb com una obligació a complir o una necessitat, en català disposem de diversos recursos propis, com ara el verb caldre, i el verb haver seguit de la preposició de i de l'infinitiu del verb que indica l'acció. Així, la frase esmentada, s'hauria de refer de la manera següent: **Caldrà** que l'assistent justifiqui la seva personalitat, o bé **L'assistent** haurà de justificar la seva personalitat. L'ús del conjunt «ésser precis» expressant el sentit d'obligació no és oroncs, sinó un calc de la perífrasi del castellà «ser preciso» — hem conve unànimement, a considerar-lo inadmissible. El nostre verb caldre hi correspon exactament, i només excepcionalment, alguna circumstància especial pot aconsellar de recórrer a alguna altra solució, ja que, a més de les que hem dit, disposem també, amb un ús més limitat, de **convenir**, **haver de menester**, **ésser necessari**, **ésser forços**, etc.

Un altre error semblant que es comet també prou sovint, és l'ús del verb **precisar** en frases com ara «Això precisa una explicació». Però **precisar** no vol dir sinó «determinar amb precisió». Per tant, caldria recórrer, en aquest cas, a verbs com **demanar**, **exigir** o **requerir**, o al mateix **caldre**, amb una construcció diferent. L'únic cas que sembla admissible, de construcció en que s'expressi obligació o necessitat, amb un mot d'aquesta família (**precis**, **precisar**), és el que podríem exemplificar amb aquesta frase: **Tenir precisió** de fer una cosa, és a dir, **ésser indispensable de fer-la**.

ALBERT JANE